

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság

15.6.2009

KÖZLEMÉNY A KÉPVISELŐK RÉSZÉRE

Tárgy: **Együttdöntési eljárás**

Bevezetés:

E feljegyzés célja, hogy kiegészítse az eljárási szabályzat vonatkozó részeiben (különösen az 53. cikkben és a 70. cikkben, valamint a XX. mellékletben) nyújtott útmutatót és az egyes egységek által közölt hasonló dokumentumokat, továbbá hogy vázolja az együttdöntési eljárás bizonyos gyakorlati vonatkozásait.

Az EK-szerződés 37. cikke értelmében a mezőgazdasági jogszabályokat az Európai Parlamenttel folytatott egyeztetést követően a Tanácsa fogadja el. A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság (COMAGRI) mostanáig kizárólag az élelmiszerbiztonsággal vagy statisztikával kapcsolatos javaslatok kapcsán járt el az együttdöntési eljárás szerint. De ha a Lisszaboni Szerződés hatályba lép, a közös agrárpolitikára vonatkozó valamennyi jogalkotási eljárásnál a „rendes jogalkotási eljárás” szerint fognak eljárni (EUMSZ 294. cikke), amely az EK-Szerződés 251. cikkében megállapított együttdöntési eljárásnak felel meg.

Az együttdöntés a gyakorlatban:

Általános szabályként “a Parlamentnek az együttdöntési eljárás szakaszaiban rendelkezésre álló összes lehetőséget ki kell használnia”¹ Ezzel egyidejűleg “az intézményeknek álláspontjaik lehető legnagyobb mértékű összehangolása érdekében az eljárás során jóhízeműen együtt kell működniük, ezáltal adott esetben lehetőséget biztosítva a jogi aktus elfogadására az eljárás korai szakaszában”. Az intézményeknek “megfelelő intézményközi

CM\785448HU.doc

PE426.956v01-00

kapcsolatokon keresztül az együttdöntési eljárás összes szakaszában együtt kell működniük a munkafolyamat ellenőrzésében és a konvergencia mértékének elemzésében”². A legutóbbi jogalkotási ciklus alatt az összes együttdöntési eljárás 69%-át az első olvasat során (azaz a bizottsági és a plenáris szavazás között megállapodással), 12%-át pedig a második olvasatban gyors megállapodással zárták le (azaz a megállapodást a plenáris előtti szavazást követően, de még a Tanács közös álláspontjának elfogadása előtt érték el).

A gyakorlatban már az első olvasat korai szakaszában folynak nem hivatalos megbeszélések – adminisztrációs és politikai szinten egyaránt – a Tanács elnöksége és a Parlament között. Eme informális véleménycseréket világosan meg kell különböztetni az adott ügyről zajló tárgyalásoktól: Az eljárási szabályzat XX. melléklete kiemeli, hogy a tárgyalásokat “a többségi vélemény alapján, illetve szükség esetén szavazással” a bizottságban hozott határozatot követően lehet csak megnyitni. A bizottságnak emellett világos tárgyalási megbízatást is kell adnia, általában a jogalkotási javaslatához fűzött módosítások jelentésben vagy ajánlásban történő elfogadása révén, valamint egy “tárgyalócsoporthoz” kell kineveznie, amely – legalább munkatársai által – valamennyi képviselőcsoportot képviseli. Általában a bizottság előadója tölti be a tárgyalócsoporthoz szóvivői szerepét, aki a Tanáccsal folytatott háromoldalú megbeszéléseken elnököl. Tekintve, hogy az eljárások túlnyomó többsége első, illetve második olvasatban elért megállapodásokkal került lezárásra, a bizottság tárgyalócsapata döntő fontosságú szerepet játszik.

A háromoldalú megbeszélések és a nem hivatalos eszmecsere során a Tanácsot az elnökség képviseli, a tagállamok nevében egységes hangon szólalva meg. A Tanácson belüli esetleges konfliktusokat zárt ajtók mögött rendezik. A Parlamentet ugyanakkor a különböző képviselőcsoportokban ülő képviselők – a tárgyalást illetően gyakran eltérő álláspontból – képviselik, és eme eltéréseket jórészt a nyilvánosság előtt vitatják meg. A lehető legsikeresebb tárgyalás érdekében az EP tárgyalócsoporthoz törekednie kellene az „egységes hangon” történő fellépésre és a küldöttségen belüli lehetséges nézeteltérések belső megbeszéléseken történő előzetes tisztázására, és szükség esetén a tárgyalások megszakítására belső egyeztetés céljából.

Az előadónak és a tárgyalócsoporthoz teljes átláthatóságot kell biztosítani azzal, hogy a bizottság számára rendszeresen jelentést készít a fejleményekről és a tárgyalások kimeneteléről.

Amennyiben megállapodásra kerül sor, azt megfontolásra be kell nyújtani a bizottságnak. Ha a megállapodást elfogadják, akkor azt vagy konszolidált módosítás formájában, vagy módosítási csomagként a plenáris ülés elé lehet terjeszteni. Az ehhez kapcsolódó plenáris módosításokat rendszerint az előadó nyújtja be, amelyet a képviselőcsoportok nevében az árnyékelőadók is aláírnak. A módosítások COMAGRI általi hivatalos elfogadását követően a bizottság terjeszti azokat a plenáris ülés elé.

Különösen az első olvasatbeli megállapodásoknál – amelyek esetében a Szerződés nem ír elő időkorlátokat az intézmények számára – elegendő időt kell biztosítani a tárgyalások lezárulta és a plenáris szavazás között a képviselőcsoportok végleges álláspontjának kidolgozására. A plenáris ülésen az első vagy a második olvasatban a Tanáccsal megtárgyalt és megállapodott összes szöveget rendszerint “konszolidált módosításokként” terjesztik elő. A képviselőcsoportok a tárgyalást megállapodás módosítása vagy kifogásolása céljából szabadon benyújthatnak módosító indítványokat a plenáris ülés elé. Amennyiben ezeket elfogadják, várhatóan második olvasatra vagy egyeztetésre lesz szükség.

Lényeges emellett megjegyezni, hogy az első olvasatbeli tárgyalások során a Tanács a jogalkotási javaslat egész szövegét több alkalommal is megvitatja (munkacsoportjaiban és a COREPER keretében), míg az EP tárgyalócsoportja csak nemrégiben szavazott a módosításokról a bizottsági szakaszban, és általában kevésbé alaposan ismeri a tárgyalta szöveget.

Támogatás:

Az előadó és a tárgyalócsoport megfelelő munkavégzéséhez szükséges valamennyi forrást biztosítani kell. Ide tartozik a bizottsági titkárság, az együttdöntési titkárság, a jogi szolgálat és az előadó politikai tanácsosa által nyújtott adminisztratív támogatás. A XX. melléklet értelmében a háromoldalú tárgyalások lebonyolításához „szükség esetén tolmácsolási szolgáltatást kell biztosítani a parlament tárgyalócsoport részére”. A képviselők (az Elnökség 2007. december 10-i határozata keretében) személyre szabott tolmácsolást (interpretation ad personam) is igényelhetnek.

Hivatkozások:

- Az EK-Szerződés 251. cikke és az EUMSZ 294. cikke
- Az együttdöntési eljárás gyakorlati vonatkozásairól szóló közös nyilatkozat ((HL C145, 2007.6.30)
- Egyeztetési és együttdöntési iránymutatás

A bevált gyakorlatokról szóló iránymutatás

¹ Eljárási Szabályzat, XX. melléklet

² Az együttdöntési eljárás gyakorlati vonatkozásairól szóló közös nyilatkozat